

ROTTERDAMSCHÉ COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaars en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.30
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

De zaak der wateraftappingen.

IV.

Het regt van België is vooreerst beperkt door de beginselen van vrije en onbelemmerde scheepvaart, bij het Weener tractaat gehuldigd in artt. 108—117, en in art. 9 § 1 en art. 10 van het tractaat van 19 April 1839 (Stb. n°. 26) op de wederzijdsche rivieren van toepassing verklaard: „De beschikkingen der artikelen 108 tot 117 ingesloten, „van de algemeene „akte van het Congres van Weenen, betrekkelijk „de vrije scheepvaart op de stroomen en bevaarbare „rivieren, zullen toepasselijk worden gemaakt op de „stroomen en bevaarbare rivieren, die het Belgische „grondgebied en het Hollandsche grondgebied van „één scheiden, of gelijkelijk doorloopen.” — „Het „gebruik der kanalen, die tegelijk de beide Landen „doorsnijden, zal bij voortdurend vrij en aan de „ingezetenen daarvan gemeen zijn. Het is de be- „doeling, dat zij wederkeerig en op dezelfde voor- „waarden daarvan genot zullen hebben, en dat van „weerszijde slechts gematigde regten voor de vaart „op die kanalen zullen worden geheven.”

Men heeft in de Tweede Kamer der Staten-Generaal art. 55 van het tractaat van 5 November 1842 (Stb. 1843 n°. 3) ingeroepen, om te bewijzen, dat de Zuid-Willemsvaart beschouwd moet worden als een verlenging van de Maas, en dat dus de vaart langs het eerstgenoemde water door dezelfde bepalingen geregeld en beheerd zou worden, als die langs de rivier. Maar daarin gaat men naar ons inzien te ver. Gemeld artikel luidt: „De reglementen en tarieven bepaald „voor den geheelen loop der Zuid-Willemsvaart en de „Dijze, beschouwd als hare voortzetting tot aan de „Beneden-Maas te Crevecoeur, zullen niet dan met „gemeen overleg tusschen de beide Gouvernemen- „ten kunnen worden herzien” enz. Nu is het wel waar, dat dit artikel voorkomt onder het Hoofdstuk, handelende over de Maas, maar daaruit volgt nog niet, dat, wanneer van „hare voortzetting” gesproken wordt, daarmee de Maas zou bedoeld worden. Uit dat artikel volgt alleen, dat de Dijze beschouwd wordt als de voortzetting der Zuid-Willemsvaart, geenszins dat deze laatste voor een verlenging van de Maas zou moeten gehouden worden. Evenmin behoeven wij, om het goed regt van Nederland te bewijzen, onze toevlugt te nemen tot art. 36 van het tractaat van 8 Augustus 1843 (Stb. 1844 n°. 12): „De wateraftappingen, thans op de rivieren of andere „waterlopen die tot grenscheiding dienen, bestaande, „zullen in derzelver tegenwoordigen staat behouden „worden. Geene nieuwe wateraftapping, geene ver- „gunning of nieuwigheid hoegenaamd, die eenige „wijziging met betrekking tot de rivieren en andere „waterlopen, grens vormende, of tot den tegen- „woordigen toestand der oevers zoude veroorzaken, „mag worden toegestaan zonder de toestemming „der beide gouvernemen-ten. Deze bedingen zijn op „de Maas toepasselijk, voor zooverre de omtrent „deze rivier genomene beschikkingen daarmede niet „tegenstrijdig zijn.” Wij laten ook dat grenstractaat voor het oogenblik buiten aanmerking; maar vestigen de aandacht in 't bijzonder op het Reglement betrekkelijk de scheepvaart op de Maas, te Antwerpen den 20 Mei 1843 vastgesteld en geplaatst in het Staatsblad n°. 45 van dat jaar. Art. 38 van dat Reglement zegt: „de beide Regeringen verbinden zich, om hunne „bijzondere aandacht te vestigen, dat de langs de „Maasovers bestaande lijnpaden in goeden staat ge- „steld en onderhouden worden, en dat alle nood- „zakelijk wordende herstellingen telkens zonder het „minste verwijl plaats hebben, ten koste van wien „het behoort, en zoodanig, dat daardoor geen be- „letsel aan de scheepvaart worde toegebracht. „Zij verbinden zich, daarenboven, ieder voor de „uitgestrektheid van deszelfs grondgebied, de noodige „maatregelen te nemen, ten einde de molens en „andere op de Maas aangelegde fabrieken, almede „de dammen en andere kunstwerken, hoe ook genaamd, „nimmer beletsel aan de scheepvaart toebragen, en „eindelijk om ten hunnen koste alle belemmeringen,

„welke zich in het bed der Maas zouden kunnen „opdoen, te doen ophouden, wanneer deze belem- „meringen, uit gebrek aan toezigt en behoorlijk „onderhoud voortspruiten” enz.

Nu vragen wij, of de in 1857 voltooide barrage van de Maas te Luik al of niet gerekend kan worden tot die dammen en andere kunstwerken, hoe ook genaamd, die beletsel aan de scheepvaart toebragen? En die vraag moet in toestemmenden zin beantwoord worden. Het Belgisch Gouvernement heeft niet alleen niet gezorgd, dat de bestaande dammen en kunstwerken geen beletsel aanbragten — het heeft in de barrage te Luik een nieuw, een groot beletsel in 't leven geroepen. Dat Gouvernement heeft gehandeld, als of het Reglement niet bestond: de barrage te Luik is wederrechtelijk gemaakt, in strijd zelfs met de duidelijke letter van art. 38. Wanneer men de Maas te Luik bijkans afgesloten ziet; wanneer men vindt dat verre het grootste gedeelte van het water daar in het canal latéral afgeleid wordt, om zoo op de gemakkelijkste wijze zijn eendelige, kunstmatige bestemming — de Kempen — te bereiken; wanneer men opmerkt, dat door die afsluiting en afleiding de Maas beneden Luik tot Maastricht en verder naar Venlo enz. onbevaarbaar gemaakt wordt — heeft men dan geen reden zich er over te verwonderen, dat de Nederlandsche Regering niet reeds voorlang, reeds vóór de voltooiing der barrage, zich met een ernstig protest tot België heeft gewend, en wordt het ongeduld, door de bewoners der Maasovers en door hun vertegenwoordigers aan den dag gelegd, dan niet gemakkelijk te verklaren en te regtvaardigen?

Met de letter der tractaten is dus het voornaamste werk, door de Belgen ten nadeele der scheepvaart aangelegd, buiten allen twijfel in lijnregten strijd. Met den geest der tractaten strijden zonder eenige uitzondering al de handelings der Belgische Regering vroeger door ons in het licht gesteld. Al durven wij niet vooropzetten, dat het boven aangehaalde art. 36 van het grenstractaat hier van volle toepassing is, omdat dat artikel alleen spreekt van wateraftappingen, vergunningen en nieuwigheden die wijzigingen zouden brengen in den toestand der rivieren en waterlopen, grens vormende; en de eenige wateraftapping op de Maas, waar die grens vormt, die is, welke te Hocht, even beneden Maastricht bestaat, en daar reeds vóór het sluiten van het tractaat bestond — zoo kunnen wij toch met vertrouwen beweren, dat, naar den geest der menigvuldige door ons aangehaalde tractaten, alle wateraftappingen, alle werken, van wat aard of omvang ook, daarmede in strijd zijn, zoodra zij strekken tot belemmering der scheepvaart; maar tevens niet alleen tegen die tractaten strijden, maar tevens niet zijn overeen te brengen met de beginselen, die in 't algemeen de meer dan één land doorsnijdende wateren beheerschen, en die ook door de Weener akte, in artt. 108—117, hier van toepassing verklaard, worden gehuldigd.

Wij zouden wel eens willen weten, wat de Belgische en Nederlandsche Inspecteurs voor de Maas van den toestand der rivier in den laatsten tijd zullen gedacht en gezegd hebben, wanneer zij ingevolge art. 50—53 van het Reglement op de Maasvaart „in „de maand mei van elk jaar bijeenkomen, om zich „te verstaan nopens de voorstellen, die in het belang „van den handel en de scheepvaart op de Maas, aan „hunne regeringen zouden te doen zijn” — of „wanneer zij krachtens dezelfde bepalingen zoo „dikwijls het belang der dienst zulks zal vorderen, „en ten minste éénmaal 's jaars, een rondreis in hun „inspectie-district doen, om den staat der rivier „bedding en de hindernissen, welke de scheepvaart „zou kunnen ontmoeten, op te nemen.” Misschien zijn zij nog bezig, zich „te verstaan” omtrent de voorstellen, die zouden te doen zijn; misschien behoort ook de barrage te Luik volgens hen niet tot de „hindernissen, welke de scheepvaart zou kunnen „ontmoeten.”

Wij zullen hen in hun bezigheid niet storen, en liever nagaan, wat hun Regeringen gedurende de laatste jaren in het belang der scheepvaart op de Maas en de Zuid-Willemsvaart hebben gedaan; in hoeverre het Nederlandsche Gouvernement in dit opzigt diligent, het Belgische billijk en regtvaardig geweest is.

BUITENLAND.

LONDEN den 7 april.

Lord Palmerston verdedigde zich gisteren in het Lagerhuis tegen de beschuldiging dat hij onlangs het regt der Kroon tot ontbinding van het Parlement, telkens als de Ministers dat noodig achtten, betwist zou hebben. Nooit had hij iets dergelijks gezegd en niemand die met de Britsche Constitutie maar eenigzins bekend was kon zoo iets beweren. Maar wel zijn er staatkundige omstandigheden en sommige tijdstippen der Zitting, in welke die maatregel niet zonder nadeel voor de openbare dienst kan worden uitgevoerd. Zoo lang toch de begrotingen niet zijn goedgekeurd kan het Huis zijne medewerking aan eene ontbinding onthouden, door de gevraagde credieten te weigeren, en wat hij gezegd heeft is dat de Regering, onder zoodanige omstandigheden, het Parlement niet dan met goedkeuring van het Huis ontbinden kan. Niet slechts dit had het Huis kunnen doen, maar het had zelfs verder kunnen gaan, door een adres aan de Kroon te stemmen, waarbij of eene andere hervormingswet, of de afkanking van het Ministerie gevraagd werd. Die handelwijze ware volkomen grondwettig geweest. Hij zou die nogtans niet hebben aangeraden, maar achtte het beter het beroep op de Natie in te willigen, overtuigd als hij was van het antwoord dat deze geven zou. Nog iets wilde hij hierbij voegen. Wat de hoofdtrekken betrof had hij zich met de schets der hervormingswet, eenige dagen geleden door lord Russell gegeven, vereenigd, want hij was voor eene verlag van den census in de graafschappen en de vlekken en voor eene nieuwe verdeling der plaatsen in het Lagerhuis. Alleen ten opzichte der bijzonderheden wilde hij zich zijn oordeel voorbehouden.

De minister Pakington hield vol dat de meening van lord Palmerston niet met den eerbied voor de Kroon strookte en twijfel omtrent haar prerogatief ten opzichte der Parlementsontbinding zou kunnen doen rijzen. Sir G. Grey oordeelde dat het Huis wel gedaan had door de verantwoordelijkheid der ontbinding aan de Regering over te laten. Nog andere leden voerden hierover het woord. Nadat verschillende posten voor de marine goedgekeurd waren eindigde de zitting.

In de zitting van dinsdag was, op het voorstel van den Kanselier der schatkist, goedgevonden dat, zoo lang deze Zitting duurt, alle voorstellen der Regering den voorrang boven die van afzonderlijke leden hebben zullen. Dien ten gevolge moest onder anderen de heer Spooner, ofschoon met tegenzin, in het intrekken van zijne motie wegens het Katholiek Seminarium te Maynooth bewilligen.

Dien dag heeft de Hertog van Marlborough, uit hoofde van den tegenwoordigen staat der openbare zaken, zijn wetsontwerp op de kerkelijke belasting ingetrokken.

Velen zijn van gevoelen dat de aanstaande verkiezingen het Derby Ministerie eene kleine meerderheid in het Lagerhuis verwerven, althans zijne kracht aanmerkelijk vergrooten zullen, en wel omdat de achter-eenvolgende val der laatste liberale Kabinetten, die door hunne eigene zwakheid veroorzaakt is, het vertrouwen der Natie in de Whigs sterk heeft doen afnemen, terwijl daarentegen de invloed der zoogenaamde onafhankelijke Liberalen en Radikalen aanmerkelijk toegenomen is. Daarbij komt dat lord Derby, met groot beleid, door alle onhoudbare punten der oude Torypartij op te geven, zich met zeer vele Engelschen heeft verzoend die vrijzinnig zijn in hunne beginselen, zonder in de keuze der middelen democratisch te wezen. Verkrijgen dus, wat niet vermoedelijk is, de radicale gevoelens de overhand bij de verkiezingen, of zegeviëren daarentegen de behoudende beginselen, lord Russell en nog meer lord Palmerston zullen in elk geval verlies daardoor lijden.

De kandidaten der behoudende partij, die zich voor de verkiezingen voor de City van Londen voordoen, zijn lord Stanley en de heeren Baring, Dunbar en Hubbard. Een geheel nieuwe kandidaat is de heer Finsbury Peto.

PARIJS den 7 April.

(Particuliere Correspondentie.)

Van dag tot dag wordt de dagbladenstrijd tusschen Oostenrijk van de eene en Frankrijk en Sardinië van de andere zijde heviger en bitterder. Het nieuwe memorandum, hetwelk de graaf Cavour aan al de diplomatieke agenten van Sardinië in het buitenland heeft gezonden, is niet zeer geschikt om de opgewondenheid tot bedaren te brengen. Graaf Cavour verklaart dat Sardinië geen deel zal nemen aan het nieuwe Congres, wanneer het niet op denzelfden voet wordt toegelaten als vroeger bij het Congres te Parijs; hij weigert standvastig de ontwapening tegenover de zamentrekking van Oostenrijksche troepen op de grenzen van Sardinië en verlangt met kracht de herziening der tractaten, waardoor de Italiaansche Vorsten tot vazallen van den Paus zijn gemaakt. Le Nord zegt dat hij morgen den tekst zal mededeelen van dit memorandum, hetwelk eene groote sensatie in Europa zal te weeg brengen.

Men gelooft hier niet meer aan de bijeenkomst van het Congres en verzekert luidke dat vóór de maand april ten einde is geloopt, het eerste schot wel zal gevallen zijn. Heden bevond ik mij in gezelschap van iemand, die dikwijls in het paleis der Tuilerien komt; hij verzekerde mij dat zij die den Keizer omringen van den oorlog spreken, alsof hij stellig binnen korten tijd zou uitbarsten. Men weet nog niet wie het opperbevel zou voeren, maar men denkt dat de maarschalcken Canrobert en Bosquet (die geheel van zijne ziekte is hersteld) beide eene legerafdeeling onder hunne bevelen zouden hebben. De ambassadeur van Sardinië te Parijs, de markies

de Villamarina, wordt vervangen door den graaf Massimo d'Azeglio, broeder van den Sardiniischen gezant te Londen.

Zoo als ik u gisteren aankondigde heeft de Conferentie betreffende de Donau-Vorstendommen heden hare eerste zitting in het hôtel van buitenlandsche zaken gehouden. Zij is zamengesteld als volgt: voor Frankrijk, graaf Walewski, voorzitter; voor Engeland, lord Cowley; voor Oostenrijk, baron Hübnér; voor Turkije, Mussurus-Bey; voor Rusland, baron Kisseleff; voor Pruisen, graaf Pourtales; voor Sardinië, de markies de Villamarina.

De eerste zitting was gewijd aan de voorbereidende werkzaamheden; men zal driemaal 's weeks bijeenkomen en de zaak zal voor den 25 april beslist zijn.

Prins Napoleon leeft, nadat hij zich van de publieke zaken heeft teruggetrokken, in schier volslagene afzondering en ontvangt slechts zijne intieme vrienden. Deze verspreiden het gerucht, dat de Prins weldra weder in het openbare leven zal terugkeeren, maar dat hij niet aanstands zijne portefeuille weder zal opvatten. Daar zijn er die beweren dat de Prins, wanneer de oorlog mogt uitbarsten, een hoofd-commandement in het expeditieleger zal verkrijgen.

Le Courrier Franco-Italien, litterarisch weekblad, zal voortaan ook het politiek terrein betreden en dagelijks uitkomen. Het zal het erkende blad van den graaf de Cavour te Parijs worden.

Gisteren heeft de Keizerlijke Prins in een open rijtuig, geëscorteerd door kurassiers van de garde, een wandelrid gemaakt in het Bois van Boulogne.

Het Journal des Débats bevat heden een belangrijk artikel van den heer Prévost Paradol, waarin deze geachte publicist wijst op het heerschende verschil van gevoelens ten opzichte van de staatkundige vooruitzichten, zoodat de een in het Congres een onfeilbaar middel voor het behoud van den vrede meent te zien, terwijl de ander het wankelen van het Engelsche Ministerie en de ontbinding van het Parlement, als eene vermeerdering der oorlogskansen vreest.

Beide gevolgtrekkingen acht de schrijver overdeven. Zelfs eene ministeriële wijziging in Engeland zou, volgens hem, geen invloed hebben op de buitenland-sche politiek van dat Land, noch het doen afwijken van zijne rol als bemiddelende Mogendheid. De oppositie toch, met lord John Russell en lord Palmerston aan het hoofd, heeft de buitenland-sche politiek van het tegenwoordige Ministerie gebilijkt, terwijl zij zich haast om thans ook door het geheele Land de verzekering te doen klinken van hare gehechtheid aan den vrede.

Van een anderen kant blijkt het uit de bereidvaardigheid, waarmede het door Rusland zoo op eens bepaald geformuleerde denkbeeld van het houden van een Congres door al de Mogendheden is aangegegrepen, hoezeer de publieke opinie in Europa voor den vrede gezind is. Iedere Staat duchtte om het zeer de kreet van verontwaardiging, welke hij zou uitlokken door eene weigering. Die magtige publieke opinie kan niet anders dan heilzaam werken op den loop der onderhandelingen en op de algemeene samenwerking der Gevolmagtigden ter handhaving van den vrede.

Intusschen valt het niet te ontkennen dat er groote moeilijkheden overblijven. Vooreerst de dwalingen en hartstogten waaraan de Regeringen, zoowel als bijzondere personen somtijds onderworpen zijn. Vervolgens de verwachting van hen, die meenen dat de Italiaansche kwestie thans definitief is te regelen. Ja, het zou wenschelijk zijn, wanneer Oostenrijk bij deze gelegenheid Lombardije opgaf, — maar den vrede te wenschen op die voorwaarde alleen, is even goed als den oorlog te begeeren. Anderen zouden het Congres willen doen strekken tot handhaving van het status quo in Italië en der tractaten van 1815; — zij vergeten dat Frankrijk met zulk een resultaat niet zou kunnen tevreden zijn.

Er moet dus van wederzijde worden toegegeven. Daardoor alleen wordt het lot van Italië op den duur verbeterd. Wij weten wel, vervolgt het blad, dat men ons beschuldigt van geen sympathie voor Italië te gevoelen, omdat wij van den kant van gemeend hebben, dat Frankrijk zijne dienaar-schappen niet aan Italië behoort ten offer te brengen. Wij meenden dit omdat wij tevens overtuigd waren dat de strijd over Italië geen strijd tusschen Frankrijk en Oostenrijk alleen kon blijven, maar geheel Europa tegen ons in het harnas zou jagen. De gebeurtenissen hebben die meening waar gemaakt.

Het mistrouwen, hetwelk de minste beweging van Frankrijk in geheel Europa werkt, is eene treurige en bittere ondervinding, eene erfenis uit den tijd dat wij veroveringsoorlogen voerden. Dat is het juist wat de tractaten van 1815 zoo pijnlijk voor ons maakt; niet deze of gene bepaling, welke zij bevatten, maar het mistrouwen dat men tusschen de regels leest.

Waar Frankrijks belang, waar zijne eer alleen zelfs maar op het spel stond, zouden wij den strijd niet duchten, al moest die met geheel het verbonden Europa gevoerd worden. Maar kan men beweren dat Europa ons tracht te benadeelen of te vernederen? Integendeel, het is bereid met ons te beraadslagen over de vervulling van onze wenschen voor Italië. Tot den oorlog aan te hitzen is de Fransche pers onwaardig, en zij, die den vrede wenschen, welke spotnamen hun ook door de voorstanders van den oorlog worden toegeworpen, maken (zoo eindigt het artikel) de meest verlichte en niet minder vaderlandslievende kladden der maatschappij uit.

Men verkeerde heden dat Meijerbeer zou bevorderd zijn tot commandeur van het Legioen van Eer. — De Russische generaal, Prins Mensikoff, en de Graaf Pourtales, bloedverwant van den Pruisischen Gezant, zijn alhier aangekomen. Graaf Esterhazy is van Straatsburg naar Weenen vertrokken.

Het stoomfregat Magellan is jl. zaterdag van Toulon naar Algiers vertrokken met troepen. Het transportschip le Bucephale heeft mede zee gekozen. De Yonne, die van Senegal is teruggekomen en op dit oogenblik te Brest ligt, heeft order ontvangen om naar Afrika te stevenen, ten einde van daar paarden naar Toulon over te voeren. In den loop van jl. zondag heeft de Dryade de reede van Toulon verlaten, koers zettende naar Algiers, om van daar troepen af te halen. De buitengewoon groote afmetingen van dit schip veroorlooven het 3500 man in eens over te voeren.

KEULEN den 7 April.
Eenige dagen geleden werd door de politie te Coblenz een persoon aangehouden, Nederlander van geboorte, maar thans advocaat in Frankrijk en van paspoorten voor verschillende Landen voorzien. Hij maakte er zijn werk van talrijke herbergen te bezoeken, ten einde de gevoelens der daar aanwezigen ten aanzien van Frankrijk uit te vorschen, ja vroeg zelfs of de gasten niet wenschten en of men dit te Coblenz in het algemeen niet deed, dat de Fransen hoe eerder hoe beter mochten overkomen. Bij het vertoonen van een goudstuk met de beeldtenis van Napoleon III wijdde hij in een overdreven lof diens Keizers uit. Men was dit alles echter weldra moede en gaf er de politie kennis van, die er een einde aan maakte door den reiziger aan te zeggen dat hij den volgende morgen per post naar Frankrijk terug moest keeren.

Wat eene dépêche uit Londen bereids gezegd had wordt door een schrijven uit Weenen aan de Neue Preussische Zeitung bevestigd, namelijk dat Rusland, Engeland, Frankrijk en Pruisen de Kabinetten van Weenen en Turijn hebben uitgenoodigd hunne troepen van de grenzen terug te trekken, ten einde elke toevallige botsing van afzonderlijke troepen voor te komen. Weinig hoop, zegt dat schrijven verder, bestaat nogtans voor het voldoen aan deze uitnoodiging, naardien Oostenrijk verlangt dat Sardinië, als de kleinste Mogendheid, daarin voor zal gaan, terwijl Sardinië zijnerzijds begeert dat Oostenrijk, als de sterkste, den eersten achterwaartschen stap doen zal. Voor deze wederzijdsche hardnekkigheid weten sommigen geene andere oorzaak te vinden dan dat die beide Staten het liefst in het geheel geen Congres tot stand zouden zien komen. De gelijktijdigheid der maatregelen tot het terugtrekken der troepen ligt echter als het eenvoudigst middel voor de hand en men acht derhalve de tijd voor de overige Mogendheden gekomen om zoowel te Weenen als te Turijn een ernstig woord te spreken. Intusschen wordt het houden van een Congres door de meeste Duitse bladen nog als hoogst twijfelachtig beschouwd, terwijl de Ost Deutsche Post meent dat eene drievoudige alliantie tusschen Engeland, Pruisen en Oostenrijk het beste middel tot behoud van den vrede zijn zou.

Ten opzichte van Oostenrijk wordt het bovenstaande maar al te zeer door de Weener bladen bevestigd. Alles wat zij zeggen laat zich toch in deze woorden zamenvatten: „Alvorens Oostenrijk tot het Congres kan toetreden moet Sardinië ontwapend worden.“ Iedereen, zegt een dier bladen, moet duidelijk ontwaren dat, worden de oorlogstoerusting voortgezet, het Congres geen ander doel kan hebben dan Frankrijk tijd tot het voltooien dier toerusting te gunnen. Men zal zoo lang redetwisten en praten tot dat het Fransche expeditie-leger geheel marschvaardig is, en zoodra het oorlogswoord te Parijs is gesproken moet het Congres ook uiteen spatten. Reeds weet men te Parijs dat, op het oogenblik waarin men op het Congres pogen mogt aan de bepalingen der Weener Congres-acten te tornen, de Oostenrijksche gevolmagtigden onverwijd zullen weggaan. En de Oosterr. Zeitung zegt hoe, dewijl Sardinië den oorlog, het overige Europa den vrede wil, het ook niet meer dan billijk is dat Sardinië het eerst tot ontwapening gedwongen worde. Zoodra Oostenrijk echter zeker is niet aangevallen te zullen worden zal het zich haasten zijne kostbare krijgsmagt te verminderen. Het beste, hetwelk te eischen de diplomatieke etiquette echter verbiedt, zou zijn dat Frankrijk zijne toerusting in het zuiden staakte, want dan zou, zoo noemt het dat blad, ook het spook in Piemont terstond verdwijnen.

Het officieel dagblad van Weenen vermeldt de bevordering van vijf oversten tot den rang van generaal-majoor en het in activiteit stellen van den generaal-majoor Staeger van Waldburg, terwijl twee generaal-majors en een vleugeladjutant des Keizers gepensioneerd zijn.

De beroemde geheimraad dr. Schönlein, voormalig lijfarts des Konings van Pruisen, heeft nu zijne vaste woonplaats te Bamberg gevestigd.

BRUSSEL den 8 April.
Gisteren zijn in de Kamer van Volksvertegenwoordigers de beraadslagingen aangevangen over de voorstellen der Regering tot wijziging der kieswet (vermeerdering van het getal Afgevaardigden en leden van den Senaat). Enkele leden meenden, dat men in plaats van het getal der bevolking op den 31 december 1858 tot basis te nemen, zich had moeten houden aan de cijfers bij de tienjarige volkstelling in 1836 verkregen. Hunne meening werd zoowel door de Regering als door verschillende andere leden bestreden. Twee amendementen van zuiver lokalen aard zullen later worden bediscussieerd. In den loop der zitting is door den Minister van finantiën een wetsontwerp ingediend waarbij een credit van 200,000 francs wordt aangevraagd ter voltooiing van de werkzaamheden van de kolom van het Congres.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 7 April.
Lord Russell heeft eene circulaire aan de kiezers der City van Londen gerigt, om hun de hernieuwing van zijn mandaat te vragen. Hij keurt de Parlementsontbinding en de hervormingswet der Ministers af en jeloofd aan een gematigd maatregel, op die zaak oetrekkelijk, zijne ondersteuning.

LONDEN den 8 April.
Lord Palmerston heeft aangekondigd dat hij heden eene interpellatie doen zal wegens Englands houding als bemiddelende Mogendheid te Parijs of elders in de Italiaansche en Europeesche zaken.

WEENEN den 8 April.
In tegenwoordigheid des Keizers werd hier heden op de Schmelzer oefeningsplaats eene revue gehouden over eene groote troepenmagt; er heerschte eene opgewonden stemming.

Er is besloten tot het formeren van grenadiersatallions bij het Italiaansche leger, alsook tot verterking derzelve door oproeping der conscripts enz.

BERN den 6 April.

Oostenrijk verklaart, in antwoord op de verklaring van den Bondsraad ten opzichte der Zwitsersche onzijdigheid, met genoegen te zien dat Zwitserland zijne eegten wil handhaven en zijne verplichtingen ten opzichte der verdragen nakomen. Oostenrijk zal de onzijdigheid ten strengste eerbiedigen, zoolang Zwitserland die handhaven zal.

TURIJN den 7 April.

Aan de kasernen te Milaan is eene dagorder uitgebragt, waarbij de Keizer de Oostenrijksche soldaten onder de wapenen roept, om den trots van Sardinië te breken en de fanatieke verstoorders van den vrede hunne schuilholten te doen verlaten. „Gij rukt, zegt de dagorder, tegen een vijand op dien gij steeds overwonnen hebt. Herinnert u de overwinningen in 1848 en 1849 en hoe hij te Novara vernietigd werd. Uw wachtwoord zij: Leve de Keizer en de regtvaardige zaak.“

MADRID den 6 April.

De Commissie uit het Congres heeft haar rapport uitgebragt, waarvan de conclusie strekt om den oud-minister Collantes in staat van beschuldiging te stellen. — De Koning en de Koningin begeven zich denkelijk naar Aranjuez. — Wederom zijn 790 percelen nationale eigendommen bij opbod verkocht.

TRIEST den 7 April.

Uit Konstantinopel meldt men den 2 dezer dat eene stoomboot met troepen naar Varna vertrokken is. De heer Aristarchi is tot Gouverneur van Sams benoemd. De tollens zijn voor 33 miljoen aan den bankier Missoloigla verpacht. Ten gevolge van het vermoorden van twee Fransen in het Jodenkwartier te Smyrna is den 2 dezer aldaar eene fanatieke beweging tegen de Joden ontstaan.

MARSEILLE den 7 April.

Berigten uit Rome, van 5 dezer, verzekeren dat de Pausselijke Regering eene op het Congres betrekkelijke verklaring gereed maakt. Bij ministerieel rondschrijven is verboden het Brusselsch dagblad le Nord in den Kerkelijken Staat toe te laten, uit hoofde der onlangs daarin opgenomen uittreksels nit het werk van den heer Edmond About over het Romeinsche vraagstuk.

Uit Napels meldt men den 5 dezer dat de Koning in gevaarlijken toestand blijft verkeerden en dat de openbare meening in de Beide Siciliën in toenemenden staat van gisting verkeert.

LONDEN den 8 April.

KOFFIJ vast, ord Native 60 sh. betaald. — SUIKER met tamelijken omgang. — THEE. Ord. Congo 13½ d. — RUST geamneerd; Bengaal 7/9 a 12 6; Madras 7/6 a 8 6. — PIMENT stil. — INDIGO. Shipping Bengale 7/6 a 8 6. — LUXOLIE 29/ — METALEN. Banca Tin 135/ a 136; Straits 133/ a 134; Schotsch IJzer 52/6. — TALK in loco 53/3, op levering 53/9. — BOTER. Friessche beste 122; Groninger 84/ a 90. — GRANEN zonder handel.

LIVERPOOL den 8 April.

KATOEN. 7000 b. werden tot onveranderde prijzen afgedaan.

ANTWERPEN den 8 April.

KOFFIJ zeer vast. — SUIKER in betere stemming. — TARWE, Witte f 9½; Roode f 10. — ROGGE f 6.

BERLIJN den 8 April.

GRANEN. Rogge. Voorjaar 40½, Juni 41½. — OLIEN. Voorjaar 12½, Herfst 12½. — SPIRITUS. Voorjaar 19½.

MADRID den 7 April.

Spanje 1½ pct. 31.20; dito Binnenl. 3 pct. 42.

PARIS den 8 April.

Frankrijk 3 pct. 67.50; dito 4½ pct. 95. Spanje 1½ pct. 30½; dito Binnenl. 3 pct. 40½.

LONDEN den 8 April.

De Geconsolideerden 3 pct. 95½. Rusland 4 pct. 100. Spanje 1½ pct. 30½; dito buitenl. 3 pct. 45; dito Cert. 5 a ¼. Portugal 3 pct. 45½. Mexico 3 pct. 21½. Peru 4½ pct. 91½. Venezuela 4½ pct. 42½; dito Uitg. 17 a ½. Holland 2½ pct. 65½. Illinois Shares 61; dito Bonds 79.

WEENEN den 8 April.

Nationale Metalliek 5 pct. 72.15. Metalliek 5 pct. 76.10. Wissel Londen f 110.60.

FRANKFORT den 8 April.

Metall. 5 pct. 63; dito Nationale 65½. Spanje 1½ pct. 30; dito Binnenl. 3 pct. 39½.

ANTWERPEN den 8 April.

Spanje 1½ pct. 29½; dito Binnenl. 3 pct. 40½. Metall. 5 pct. 63½; dito Nationale 5 pct. 66½.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 8 April.

Heden wordt alhier op gebruikelijke wijze gevierd de 33ste verjaardag van H. K. H. Prinses Sophie der Nederlanden, Grootvorstin van Saksen-Weimar-Eisenach, Zuster des Konings. Reeds vroeg wapperden de vlaggen van alle openbare en particuliere gebouwen en liet zich het klokkenspel bij afwisseling hooren. Des middags ten 12 ure werd door het garnizoen eene groote parade in de Maliebaan gehouden. Ten Hove was er groot diner, waaraan al de leden van het Koninklijk gezin, de Ministers enz. deel namen. H. M. de Koningin Moeder heeft eergisteren en H. M. de Koningin, de Prins van Oranje, Prins en Prinses Frederik, de Hertog Bernhard van Saksen-Weimar en Prinses Anna gisteren de tentoonstelling van bloemen enz. bezocht.

H. M. de Koningin Moeder geeft morgen een diner. — Gisteren avond hield de Nederlandsche Gustaaf-Adolf Vereeniging in de zaal Diligentia alhier eene openbare vereeniging, waarin door de welerev. heeren ds. Swalve en Helderling belangrijke mededeelingen werden gedaan aangaande de Protestantsche gemeenten in Hongarije. Deze vergadering werd door een talrijk publiek bijgewoond.

— Naar wij vernemen zal op het terrein achter het huis van den heer Visser, op den Hoogen Wal alhier, ook eene gymnastieschool worden daar gesteld. Tevens zal eene straat worden aangelegd langs den zoogenaamden Achterweg aan den Wal alhier.

— De Vlammingstraat zal, naar wij kunnen melden, met trottoirs worden voorzien. Bereids zijn de bewoners dier straat door eene lijst van intekening van wege de commissie van fabricatie daartoe uitgenoodigd.

— Hetgeen wij eergisteren voorspelden, is gisteren avond gebeurd. De voorstelling in de Fransche opéra had niet plaats, en het opgekomen publiek moest naar huis keeren. Met belangstelling ziet men thans den uitslag dezer betreurenswaardige zaak te gemoet.

ROTTERDAM den 8 April.

Heden wordt alhier op de gebruikelijke wijze gevierd de 33ste verjaardag van H. K. H. mevrouw de Prinses Wilhelmina Maria Sophia Louisa, Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach.

Ten Raadhuis alhier heeft heden de openbare aanbesteding plaats gehad van: 1º, het maken van een gebouw, bestaande in een ketelhuis, machine-kamer en woning voor den machinist, alsmede een uitwateringsriool ten dienste van het stoomgemaal aan de aan te leggen nieuwe wandeling in den polder Cool tegenover de Scheepstimmermanslaan, en 2º, het maken van eene suatieluis in den Hoogen Boezem met de leverantie van al de daartoe behoorende materialen en arbeidsloonen. Voor het 1ste perceel was de laagste inschrijver de heer C. M. van Steenis, alhier, voor f 57,671 en voor het 2de de heer K. Kooy, aanneemer te Amsterdam, voor f 16,560.

Heden voormiddag zijn ter civiele kamer voor de Arrondissements-Regbank alhier de pleidooijen gehouden in de zaak van J. A. van Winkel tegen den heer Burgemeester als hoofd van het gemeentebestuur alhier, welke pleidooijen door een aanzienlijk en talrijk publiek werden bijgewoond. — Voor den eischer heeft het woord gevoerd de advocaat mr. I. Thooft en voor de gemeente Rotterdam de advocaat mr. J. C. Reepmaker. Beide hebben met veel welsprekendheid het woord gevoerd.

De eerste beweerde op daartoe aangevoerde gronden, dat het erf van het huis van den heer van Winkel zich tot halve wege de Hoofdsteeg uitstrekte, naar luid van den in het proces gebragten gildebrief van de 16e eeuw, — waartegen van wege de gemeente werd betoogd dat de geheele straat gemeente-eigendom is en dat stoepen, pothuizen en dergelijke slechts tot wederopzeggens toe getolereerd worden.

Nadat de pleidooijen, die van 11 tot 4 ure geduurd hebben, waren afgelopen, heeft de Regbank de mededeeling der processtukken aan het Openbaar Ministerie bevolen, dat bij monde van den heer substituit-officier mr. Siewerts van Roesema, deszelfs conclusie in het begin van de maand mei heeft toegezeggd.

Z. M. heeft tot HD. kamerheer in buitengewone dienst benoemd den heer R. baron van Lijnden, te Beeststerzwaag.

Bij besluit van Z. M. is de luitenant ter zee der 1ste klasse jhr. F. de Casembroot, adjudant des Konings in gewone dienst, met den 7 dezer eervol ontheven van het bevel over het tot het oefenings-eskader behoorende schroefstoomschip Vesuvius, en dat bevel met den 8ste a daaraan volgende opgedragen aan den luitenant ter zee der 1ste klasse J. O. H. Arntzenius, thans dienende op het fregat met stoomvermogen de Admiraal van Wassenaer.

Z. M. heeft goedgevonden, tot 1sten luitenant a la suite bij de dienstdoende schutterij te Delft, en als zoodanig belast met de dienst van luitenant-adjutant, te benoemen H. Scholten, thans adjutant-onderofficier.

Bij Zr. Ms. besluit zijn eervol ontslagen: H. G. van Everdingen, als plaatsvervangend kantonregter te Culenburg; mr. J. F. van der Sloot Clement, met den 3 mei aanstaande, als kantonregter te Sluis, en mr. E. van Eerde, als plaatsvervangend kantonregter te Groningen; — benoemd tot plaatsvervangend kantonregters te Boxmeer J. G. Hermans, oud-procureur aldaar, en J. J. Verjunt, notaris aldaar; tot plaatsvervangend kantonregter te Culenburg, G. H. van Everdingen, burgemeester en secretaris der gemeente Buren; met ingang van 20 april eerstkomende, tot griffier bij het kantongeregte te Vlissingen, jhr. mr. L. F. van Panhuys, thans plaatsvervangend kantonregter en advocaat te Middelburg en met ingang van 4 mei eerstkomende, tot kantonregter te Sluis, mr. P. J. Callensels, advocaat te Middelburg.

Bij Zr. Ms. besluit zijn tot derzelver tegenwoordige betrekking herbenoemd: in het kanton Grave, tot plaatsvervangend kantonregter R. J. N. Walter; in het kanton Tilburg, tot kantonregter R. F. Wierdsma; in het kanton Boxtel, tot plaatsvervangend kantonregter J. F. van Uden; in het kanton Veghel, tot plaatsvervangend kantonregter H. van Rooy of Roy; in het kanton Boxmeer, tot griffier H. C. F. Kerstens; in het kanton Asten, tot plaatsvervangend kantonregter F. Hoebens; in het kanton Bergen op Zoom, tot plaatsvervangend kantonregter G. M. de Plönies; in het kanton Zevenaar, tot plaatsvervangend kantonregter G. Pliester; in het kanton Apeldoorn, tot griffier H. Bake Everts; tot plaatsvervangend kantonregter J. H. Ameshoff; in het kanton Lochem, tot griffier jhr. mr. J. A. A. W. ridder van Rappard; in het kanton Tiel, tot plaatsvervangend kantonregter mr. W. F. C. van Lith de Jende, in het kanton Geldermalsen, tot plaatsvervangend kantonregter B. Formijne; in het kanton Amsterdam (1ste kanton), tot plaatsvervangend kantonregter mr. J. Pinner; in het kanton Weesp, tot kantonregter F. Boogaard; tot plaatsvervangend kantonregter D. van der Horst; in het kanton Alkmaar, tot griffier mr. M. A. Kluppel; in het kanton Medemblik, tot plaatsvervangend kantonregter A. Swaan; in het kanton Hulst, tot plaatsvervangend kantonregter mr. F. van Deijne; in het kanton Maarssen, tot griffier jhr. A. W. L. T. van Starkenborg Stachouwer; in het kanton Leeuwarden, tot plaatsvervangend kantonregter mr. L. Dorhout; in het kanton IJlwerd, tot plaatsvervangend kantonregter mr. W. C. Albarda; in het kanton Oudem, tot plaatsvervangend kantonregter G. G. R. Fenenga; in het kanton Harlingen, tot plaatsvervangend kantonregter M. van der Plaats; in het kanton Oldeberkoop, tot plaatsvervangend kantonregters G. Attema Gz. en J. F. Sickinga; in het kanton Saek, tot griffier W. G. Gorter; in het kanton Hindeloopen, tot plaatsvervangend kantonregter J. Alberts; in het kanton Zwolle, tot kantonregter mr. J. N. J. Heerkens; in het kanton Kampen, tot plaatsvervangend kantonregter mr. J. C. Bijsterbos; in het kanton Steenwijk, tot plaatsvervangend kantonregter P. H. P. van Marle; in het kanton Deventer, tot griffier mr. J. L. Slichtenbree; tot plaatsvervangend kantonregter mr. J. H. van Delden; in het kanton Delden, tot plaatsvervangend kantonregter E. Wilink; in het kanton Oldenzaal, tot plaatsvervangend kantonregter G. Landreth Michorius; in het kanton Ootmarsum, tot plaatsvervangend kantonregter B. W. Essink; in het kanton Hoogezand, tot plaatsvervangend kantonregter mr. C. Hartman Busman; in het kanton Zuidhorn, tot griffier F. P. A. Beeler; in het kanton Zuidbroek, tot plaatsvervangend kantonregter mr. J. C. van Slooten; in het kanton Appingadam, tot kantonregter mr. E. van Loon; tot griffier mr. H. A. Vinkers; in het kanton Onderdendam, tot griffier mr. F. L. van Sonsbeek.

De Minister van Finantiën heeft bekend gemaakt, dat hem op heden is ter hand gesteld eene som van driehonderd tien gulden vijftig cents, aan den Lande verschuldigd wegens te weinig betaalde registratieregten bij overgang van onroerend goed.

Door het Departement van Marine zijn wij in de gelegenheid gesteld tot het mededeelen der volgende opgave der stations en veringingen van Zr. Ms. schepen, uitmakende het eskader in Oost-Indie, opgemakt onder dagteekening van 7 februarij j.l.: fregat Palenbang, kap. t. z. W. H. Dittlof Tjassens, dienstl. wachtschip te Bat.; stoomschip Batavia, kap. t. z. J. C. du Cloux, dienstl. wachtschip te Soerabaja; korvet Prins Maurits der Nederlanden, luit. t. z. 1ste kl. J. L. J. d'Hamecourt (tijdelijk kommandant), in reparatie te Onrust; korvet Pallas, kap.-luit. t. z. H. F. Valentini, gestationeerd in de wateren der Molukks; brik de Haai, kap.-luit. t. z. J. van Maurik, gestationeerd in de wateren van Riouw; is van 6 tot 16 januarij gebezigd geworden tot het doen eener opname der straten van Pangellang en Abang, en zou met den resident van Riouw een togt doen naar Siak; brik de Cachelot, kap.-luit. t. z. A. F. Siedenburg, was den 15den december van Ambonja vertrokken tot het doen van eenen kruistogt in de Moluksche zeeën en op de Noordkust van

Celebes; opnemings vaarttuig Pylades, luit. t. z. der 1ste kl. J. Vos, ligt ter reede Batavia; schoonerbrik Rembang, luit. t. z. 1ste kl. C. A. L. baron van Heeckeren, voor de expeditie tegen Boni; schoonerb. Sylph, luit. t. z. 1ste kl. J. K. van de Kruysse Pilaar, 19 november jl. uit het station in de Koetie-rivier ter reede Macassar ten anker gekomen; bestemd voor de expeditie tegen Boni; schoonerbrik Lansier, luit. t. z. der 1ste kl. J. J. B. de Jonge Oudraat, ligt te Macassar, bestemd voor de expeditie tegen Boni; schoonerb. Padang, luit. t. z. 1ste kl. A. W. Keuchenijs, den 26sten december ll. te Palembang aangekomen. schoonerb. Macassar, luit. t. z. 1ste kl. P. W. Stort, 6 januarij jl. van Padang vertrokken tot het bezoeken der noordelijke strandplaatsen van het station en tot vertoon der vlag, den 14den daaraan volgende te Tappanollie aangekomen; roeikanonnerboot n°. 14, luit. t. z. 2de kl. jhr. J. M. Clifford Kocq van Breugel, dienstl. wachtschip te Samarang; schroefkorvet Medusa, kap.-luit. t. z. J. J. Westeroen van Meeteren, in reparatie te Soerabaja; schroefkorvet Prinses Amelia, kap.-luit. t. z. A. D. S. Clarkson, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; schroefkorvet Groningen, kap.-luit. t. z. M. F. Courrier dit Dubakart, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; schroefschoner Montrado, luit. t. z. 1ste kl. R. L. de Haes, den 26sten jan. jl. te Padang aangekomen, had eenen togt naar de Pogyg-eilanden gedaan; schroefstoomschip Bali, luit. t. z. 1ste kl. jhr. J. H. van Capellen, gestationeerd in de wateren van China; schroefstoomschip Soembing, luit. t. z. der 1ste kl. A. J. Kroef, thans te Palembang, zoude, zoodra de stand der zaken zulks toeliet, naar Java terugkeeren; stoomschip Amsterdam, kap.-luit. t. z. P. A. Matthijsen, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; stoomschip Gedeh, kap. t. z. B. H. Staring, neemt deel aan de expeditie tegen Boni. Aan den bevelhebber dezes bodens is het kommandement opgedragen der schepen, die voor deze expeditie zijn bestemd; stoomschip Ardoeno, kap.-luit. t. z. J. A. K. van Hasselt, is den 30sten jan. van Batavia naar Bandjermassing vertrokken; stoomschip Merapi, kap.-luit. t. z. E. M. C. Baak, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; stoomschip Etna, luit. t. z. 1ste kl. G. Roijer, in reparatie te Soerabaja; stoomschip Phoenix, luit. t. z. 1ste kl. W. B. F. Escher, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; stoomschip Suriname, kap.-luit. t. z. J. H. Beelaerts, heeft van 13 tot 28 decemb. 1858 een kruistogt gedaan tot het opsporen van zeeroovers in de wateren van Menado; stoomschip Samarang, luit. t. z. 1ste kl. G. Lambert, in reparatie te Soerabaja; stoomschip Celebes, luit. t. z. 1ste kl. J. A. van de Velde, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; stoomschip Madura, luit. t. z. 1ste kl. H. P. Klerck, neemt deel aan de expeditie tegen Boni; stoomschip Onrust, luit. t. z. 1ste kl. J. C. H. van de Velde, in reparatie te Soerabaja, en stoomschip Admiraal van Kinsbergen, luit. t. z. 2de kl. P. Roodsant, neemt deel aan de Bonische expeditie. (St. Ct.)

Gisteren is te Nieuwediep binnengekomen het Nedg oefenings-eskader, kommandant 't Hooft, laatst van Plymouth.

De Minister van Finantiën heeft ter algemeene kennis gebracht, dat de navolgende kapitalen aanwezig zijn tot verzekering van de verzilvering van het in omloop zijnde bedrag van f 10,000,000 in muntbiljetten.

Inschrijvingen op het grootboek nationale schuld: 1º, op het 2½ percents grootboek een kapitaal van f 18,788,000, naar den koers aangewezen bij art. 5 der wet van 50 ten honderd, uitmakende eene waarde van f 9,394,000

2º, op het 3 percents grootboek een kapitaal groot f 1,010,300, naar den koers aangewezen bij art. 5 der wet van 60 ten honderd, uitmakende eene waarde van f 606,180

f 10,000,180

Van de Pruisische post-administratie is berigt ontvangen omirent het hervatten van de dienst der pakketbooten op Zweden. De dienst tusschen Stettin en Stockholm en die tusschen Stralsund en Ystad wordt aangevangen op den 12 april. De booten tusschen Stettin en Stockholm varen eens in de week, namelijk: van Stettin des dingsdags op den middag na de aankomst van den spoortrein van 8½ ure 's morgens uit Berlijn; en van Stockholm, mede des dingsdags ten 8 ure 's morgens. Tusschen Stralsund en Ystad wordt de dienst twee maal 's weeks uitgevoerd; vertrekkende de booten van Stralsund elken zondag en donderdag op den middag, en van Ystad iederen dingsdag en zaterdag, na aankomst van de post uit Stockholm. Met deze beide gelegenheden kunnen door tusschenkomst der Nederlandsche post-kantoren brieven naar Zweden worden verzonden en van daar ontvangen.

In de Staats-Courant leest men het volgende: Op officieel aanzoek wordt het volgende geplaatst. De voorbereidende werken tot overwelling van den tweeden naast aan den Keulschen oever gelegen boog van de aldaar in aanbouw zijnde vaste Rijnbrug zullen den 14 dezer, en die voor de overwelling van den eersten boog op den 1sten der volgende maand begonnen worden. Hierdoor zullen voor de schepen en houtvloten, welke de schipbrug passeren, de navolgende veranderingen ontstaan:

1º Voor het doorlaten van alle soort van stoombooten zijn de beweegbare stukken n.º 6 en 7 als openingen en de daarnevens liggende stukken n.º 5 en 8 als reserve-openingen bestemd.

2º De vier roode signaallantarens, welke 's nachts, tot teeken dat voor het doorlaten van stoomafvarende stoombooten de brug niet kan geopend worden, onder elkander hangende worden opgeschenen, worden verplaatst op het beweegbare stuk n.º 8; zonnede de blauwe en witte signaalfvlag, welke bij dag tot hetzelfde einde dient.

3º In plaats van de dusverre tot aanduiding der pilaren van de vaste brug dienende roode lantarens zullen, ter voorkoming van verwarring met de lantarens van de schipbrug, groene lantarens worden gebezigd.

Wij brengen zulks ter algemeene kennis, met de aanmerking dat de waarschuwings (Wahrschauer) van houtvloten voortaan niet alleen de breedte van deze, maar ook nauwkeurig, schriftelijk, zullen moeten opgeven de doorvaarts-openingen van de schipbrug, waardoor het vlot zal varen, opdat niet door willekeurige koershouden de brug-administratie in de noodzakelijkheid gebragt worde, een groter getal handlen in gereedheid te houden ter bediening van andere doorvaarts-openingen.

Keulen De Koninklijke Regering. den 9 februarij 1859.

Aan de leden der Tweede Kamer is rondgedeeld een adres van de geneskundige faculteit aan de Hoogeschool te Leyden, waarbij deze aan de Kamer verzoekt hare goedkeuring te willen onthouden aan de wet, regelende het onderzoek naar de bekwaam-

Beurshberigten.

LONDEN den 7 April.

3 pc. Cons. cont.	95 1/2	95 1/2	3 pc. Peru.	73 1/2	—
id. id. op tijd	95 1/2	95 1/2	4 pc. id. Urb.	83	—
5 pc. Oostenrijk	70	75	id. te New-Y.	81	—
4 pc. Belg.	98	100	3 pc. Portugal.	45	—
5 pc. Braz. 1824	101	—	5 pc. Rusland.	110	—
id. 1829/39	101	—	4 pc. idem.	99	—
id. 4 pc. 1852	94	96	3 pc. Spanje.	44 1/2	—
idem 1858	94 1/2	94 1/2	1 1/2 pc. idem.	30 1/2	—
6 pc. Buen-Ayr	79	81	idem Amort.	8 1/2	—
3 pc. Chili.	102	104	id. Cert. Coup.	5	—
6 pc. idem.	73	76	5 pc. Sardinië.	81	—
5 pc. Denemark	100	102	6 pc. Turkije.	92 1/2	—
3 pc. idem.	84	87	idem Nieuwe.	78 1/2	—
2 1/2 pc. Holland.	64 1/2	65 1/2	4 pc. idem.	102 1/2	—
4 pc. idem.	101	102	5 pc. Venezuela	42 1/2	—
idem.	16 1/2	17	idem Uitgest.	17	—
id. Land-warr.	5 1/2	6	WisselAmst. kr.	11.15	—
2 1/2 pc. Grenada.	19 1/2	20 1/2	idem 3 m.	11.17	—
id. Uitgestelde	5 1/2	5 1/2	id. Parijs kort.	25. 7 1/2	—
3 pc. Mexico.	21 1/2	21 1/2	idem 3 m.	25.30	—
4 pc. Peru.	91	92			

Binnenlandse fondsen vast met meer handel. Buitenlandse onveranderd, met weinig omzet.

ROTTERDAM den 8 April.

	l. k.	h. k.	gebl. k.
Nederl. Werk. Schuld 2 1/2 pCt.	63 1/2	64	63 1/2
id. dito 3	76 1/2	76 1/2	76 1/2
id. dito 4	98 1/2	98 1/2	98
Spanje. Binnem. a 6 m.	39 1/2	44 1/2	44 1/2
Portugal, dito 1856/57	101	101	101
Rusland, dito 1855/56	101	101	101
Spaarw. Aand.	233 1/2	234	233 1/2
Oostenr. Metall.	31 1/2	32 1/2	31 1/2
id. Oude.	60 1/2	60 1/2	60 1/2
N. Reente Amst.	73 1/2	73 1/2	73 1/2
Nationale	63 1/2	65	63 1/2

De beurs verkeerde heden in slaauwe stemming; zulks geldt insunderheid Oostenrijksche fondsen, welke met gematigden handel aanzienlijk in prijs teruggingen. Het Comité der Effectenhandelaren

H. A. MARCELIS, Secretaris.

Laatste prijzen ten 3 ure: Spanje 1 1/2 pc. 30. Oostenr. Metall. 2 1/2 pc. 31 1/2; dito Oude 5 pc. 60 1/2; dito Nationale 5 pc. 63 1/2 a 63 1/2, gebl. 63 1/2.

AMSTERDAM den 8 April.

	l. k.	h. k.	gebl. k.
Nederl. Werk. Schuld 2 1/2 pCt.	63 1/2	64	63 1/2
id. dito 3	76 1/2	76 1/2	76 1/2
id. dito 4	97 1/2	98 1/2	98
Amort. Synd.	94	94	94
Handel-Maats.	141 1/2	142	141 1/2
O. I. Leening	100 1/2	100 1/2	100 1/2
Leen. Holl. Sp. 4 1/2	100 1/2	100 1/2	100 1/2
Rijn-Spaarw.	233 1/2	234	233 1/2
Maats. v. Weld.	31 1/2	32 1/2	31 1/2
België. Cert. Rente 3 1/2	30	30 1/2	30 1/2
Frankrijk. Certificaten	34	34	34
Spanje. Binnem. 1 1/2	30	30 1/2	30 1/2
id. dito	40	40 1/2	40
Binn. a 6 m.	40	40 1/2	40
Amort. Schuld.	91 1/2	91 1/2	91 1/2
Bew. v. Coup.	45	44 1/2	44 1/2
Portugal, Oblig.	103 1/2	103 1/2	103 1/2
id. 1856/57	102	102	102
Rusland, Obl. 1858/59	85	85	85
id. 1859/60	85	85	85
id. 1860/61	85	85	85
id. 1861/62	85	85	85
id. 1862/63	85	85	85
id. 1863/64	85	85	85
id. 1864/65	85	85	85
id. 1865/66	85	85	85
id. 1866/67	85	85	85
id. 1867/68	85	85	85
id. 1868/69	85	85	85
id. 1869/70	85	85	85
id. 1870/71	85	85	85
id. 1871/72	85	85	85
id. 1872/73	85	85	85
id. 1873/74	85	85	85
id. 1874/75	85	85	85
id. 1875/76	85	85	85
id. 1876/77	85	85	85
id. 1877/78	85	85	85
id. 1878/79	85	85	85
id. 1879/80	85	85	85
id. 1880/81	85	85	85
id. 1881/82	85	85	85
id. 1882/83	85	85	85
id. 1883/84	85	85	85
id. 1884/85	85	85	85
id. 1885/86	85	85	85
id. 1886/87	85	85	85
id. 1887/88	85	85	85
id. 1888/89	85	85	85
id. 1889/90	85	85	85
id. 1890/91	85	85	85
id. 1891/92	85	85	85
id. 1892/93	85	85	85
id. 1893/94	85	85	85
id. 1894/95	85	85	85
id. 1895/96	85	85	85
id. 1896/97	85	85	85
id. 1897/98	85	85	85
id. 1898/99	85	85	85
id. 1899/00	85	85	85
id. 1900/01	85	85	85
id. 1901/02	85	85	85
id. 1902/03	85	85	85
id. 1903/04	85	85	85
id. 1904/05	85	85	85
id. 1905/06	85	85	85
id. 1906/07	85	85	85
id. 1907/08	85	85	85
id. 1908/09	85	85	85
id. 1909/10	85	85	85
id. 1910/11	85	85	85
id. 1911/12	85	85	85
id. 1912/13	85	85	85
id. 1913/14	85	85	85
id. 1914/15	85	85	85
id. 1915/16	85	85	85
id. 1916/17	85	85	85
id. 1917/18	85	85	85
id. 1918/19	85	85	85
id. 1919/20	85	85	85
id. 1920/21	85	85	85
id. 1921/22	85	85	85
id. 1922/23	85	85	85
id. 1923/24	85	85	85
id. 1924/25	85	85	85
id. 1925/26	85	85	85
id. 1926/27	85	85	85
id. 1927/28	85	85	85
id. 1928/29	85	85	85
id. 1929/30	85	85	85
id. 1930/31	85	85	85
id. 1931/32	85	85	85
id. 1932/33	85	85	85
id. 1933/34	85	85	85
id. 1934/35	85	85	85
id. 1935/36	85	85	85
id. 1936/37	85	85	85
id. 1937/38	85	85	85
id. 1938/39	85	85	85
id. 1939/40	85	85	85
id. 1940/41	85	85	85
id. 1941/42	85	85	85
id. 1942/43	85	85	85
id. 1943/44	85	85	85
id. 1944/45	85	85	85
id. 1945/46	85	85	85
id. 1946/47	85	85	85
id. 1947/48	85	85	85
id. 1948/49	85	85	85
id. 1949/50	85	85	85
id. 1950/51	85	85	85
id. 1951/52	85	85	85
id. 1952/53	85	85	85
id. 1953/54	85	85	85
id. 1954/55	85	85	85
id. 1955/56	85	85	85
id. 1956/57	85	85	85
id. 1957/58	85	85	85
id. 1958/59	85	85	85
id. 1959/60	85	85	85
id. 1960/61	85	85	85
id. 1961/62	85	85	85
id. 1962/63	85	85	85
id. 1963/64	85	85	85
id. 1964/65	85	85	85
id. 1965/66	85	85	85
id. 1966/67	85	85	85
id. 1967/68	85	85	85
id. 1968/69	85	85	85
id. 1969/70	85	85	85
id. 1970/71	85	85	85
id. 1971/72	85	85	85
id. 1972/73	85	85	85
id. 1973/74	85	85	85
id. 1974/75	85	85	85
id. 1975/76	85	85	85
id. 1976/77	85	85	85
id. 1977/78	85	85	85
id. 1978/79	85	85	85
id. 1979/80	85	85	85
id. 1980/81	85	85	85
id. 1981/82	85	85	85
id. 1982/83	85	85	85
id. 1983/84	85	85	85
id. 1984/85	85	85	85
id. 1985/86	85	85	85
id. 1986/87	85	85	85
id. 1987/88	85	85	85
id. 1988/89	85	85	85
id. 1989/90	85	85	85
id. 1990/91	85	85	85
id. 1991/92	85	85	85
id. 1992/93	85	85	85
id. 1993/94	85	85	85
id. 1994/95	85	85	85
id. 1995/96	85	85	85
id. 1996/97	85	85	85
id. 1997/98	85	85	85
id. 1998/99	85	85	85
id. 1999/00	85	85	85
id. 2000/01	85	85	85
id. 2001/02	85	85	85
id. 2002/03	85	85	85
id. 2003/04	85	85	85
id. 2004/05	85	85	85
id. 2005/06	85	85	85
id. 2006/07	85	85	85
id. 2007/08	85	85	85
id. 2008/09	85	85	85
id. 2009/10	85	85	85
id. 2010/11	85	85	85
id. 2011/12	85	85	85
id. 2012/13	85	85	85
id. 2013/14	85	85	85
id. 2014/15	85	85	85
id. 2015/16	85	85	85
id. 2016/17	85	85	85
id. 2017/18	85	85	85
id. 2018/19	85	85	85
id. 2019/20	85	85	85
id. 2020/21	85	85	85
id. 2021/22	85	85	85
id. 2022/23	85	85	85
id. 2023/24	85	85	85
id. 2024/25	85	85	85
id. 2025/26	85	85	85
id. 2026/27	85	85	85
id. 2027/28	85	85	85
id. 2028/29	85	85	85
id. 2029/30	85	85	85
id. 2030/31	85	85	85
id. 2031/32	85	85	85
id. 2032/33	85	85	85
id. 2033/34	85	85	85
id. 2034/35	85	85	85
id. 2035/36	85	85	85
id. 2036/37	85	85	85
id. 2037/38	85	85	85
id. 2038/39	85	85	85
id. 2039/40	85	85	85
id. 2040/41	85	85	85
id. 2041/42	85	85	85
id. 2042/43	85	85	85
id. 2043/44	85	85	85
id. 2044/45	85	85	85
id. 2045/46	85	85	85
id. 2046/47	85	85	85
id. 2047/48	85	85	85
id. 2048/49	85	85	85
id. 2049/50	85	85	85
id. 2050/51	85	85	85
id. 2051/52	85	85	85
id. 2052/53	85	85	85
id. 2053/54	85	85	85
id. 2054/55	85	85	85
id. 2055/56	85	85	85
id. 2056/57	85	85	85
id. 2057/58	85	85	85
id. 2058/59	85	85	85
id. 2059/60	85	85	85
id. 2060/61	85	85	85
id. 2061/62	85	85	85
id. 2062/63	85	85	85
id. 2063/64	85	85	85
id. 2064/65	85	85	85
id. 2065/66	85	85	85
id. 2066/67	85	85	85
id. 2067/68	85	85	85
id. 2068/69	85	85	85
id. 2069/70	85	85	85
id. 2070/71	85	85	85
id. 2071/72	85	85	85
id. 2072/73	85	85	85
id. 2073/74	85	85	85
id. 2074/75	85	85	8

thans er was geen onderling verband in. Ze kwamen hierop neder: Hij had omtrent alles vroeger de waarheid verklaard, wat zou hij nu meer zeggen? Op wat hem gevraagd werd, zou hij nu maar ja zeggen. Er was in geheel Holland geen mensch geweest, die zooveel verdriet had gehad als hij. Het hoofd was hem rondgelopen. Waarom hij de daad gepleegd had, wist hij niet meer. Tusschen Louise en hem had geene andere betrekking bestaan dan hare braafheid en zijn medelijden. Zij had hem aangesproken, en hij had gedacht, ik zal het ongelukkige schep helpen. Een man van 72 jaren gaat geene meer zoeken; die ze hebben wil, worden ze op gestuurd.

Hij merkte hem de Voorzitter op, dat de bes. gisteren verklaard had, Louise te hebben willen vergeven om haar uit haar bitter lijden te helpen: maar dat dit lijden eerst ontstaan was, nadat hij in juli 1858 rattekruid in de jenever van Louise had geworpen. Daarop antwoordde de bes., dat Louise reeds vroeger lijdende was geweest; dat zij toen reeds gebeden had vóór hem te sterven. Zij was geen slecht mensch. Zij was de braafheid zelve. Hij was zijn leven moede; hij had God jaren lang gebeden om den dood.

Als dat waar was, zeide hem de Voorzitter, dan ware het niet noodig geweest een ander mensch uit de wereld te helpen. Daarop antwoordde de bes.: „het is zoo; maar dat was mijne verkeerde opvatting; ik dacht dat ik de vrouw gelukkig zou maken. Ik heb om den dood gebeden; wat ik verlangde, kon ik niet krijgen; men mag zijn eigen leven niet benemen, anders had ik me voor den kop geschoten; toen kreeg ik andere ideën; ik weet niet meer hoe, maar mijne bedoelingen waren goed, enz.”

Het getuigenverhoor thans afgelopen zijnde werd de bes. op nieuw in de bank der beschuldigten geleid, en constateerde het Openbaar Ministerie, door het doen voorlezen van het daartoe betrekkelijk Kon. besluit, dat de bes. op 5 september 1855 is gepensioneerd geworden, en dat derhalve het Hof bevoegd was om over de aanhangige zaak te oordeelen.

REQUISITOIR.

Daarna verkreeg de edel groot achth. heer mr. W. F. G. L. François, advocaat-generaal, het woord tot adstructie van zijn requisitoir. De inleiding van dit doorwrochte stuk luidde als volgt: Weinige dagen waren verlopen van den jaarkring waarin wij ons thans bevinden, toen eensklaps in de residentie een vreeselijk gerucht werd verspreid. Dat gerucht ging van mond tot mond. Er zou eene gruwelijke misdaad zijn gepleegd, en daaraan werd als schuldig verdacht de man, van wien de maatschappij geen aanslag, welke dan ook, zou hebben durven verwachten. Er werd gesproken van eene vergiftiging, door een zeer hooggeplaatst man gepleegd. Hetgeen gezegd werd scheen zeer ongelooflijk. Intusschen wat ongelooflijk scheen is waar bevonden. Er is gepleegd eene vergiftiging onder gruwelijke omstandigheden door den 84jarigen man die thans voor u teregt staat. Verraderlijker misdaad dan vergiftiging bestaat er niet; het is een laffe sluipmoord, anders niet; niemand kan zich er voor wachten. Ook ditmaal werd het vergif toegediend onder een huichelend masker van genegenheid en van bescherming, zij het dan ook op een weg, waarop geen goddelijke zegen rusten kan. Teregt noemen Fransche schrijvers de misdaad der vergiftiging *le crime le plus lâche parmi les plus atroces*. Als men vroeg, wie zich aan die misdaad schuldig had gemaakt, dan was het antwoord hartverscheurend. Het was de man, op wiens schouderen jaren lang hadden geschitterd de epauletten die de trots en de eer zijn van het Nederlandsche leger; aan wiens moed, trouw en beleid eenmaal een openbaar blijk van erkenning was gegeven, en wiens borst nog met andere eere-teekenen was versierd. Het was een treurig, een vreeselijk schouwspel dat te zien. Van dien man

kon niet worden gezegd dat eene minder maatschappelijke stelling hem de kennis van het verschil tusschen goed en kwaad moeilijk maakte. Neen, van hem kon worden gezegd, dat hij, tot in buitengewoon hoogen ouderdom door de Almacht gespaard, verlaten had den weg der eere, betrekkingen aanknoopte die ik openlijk niet breed zal bespreken. Betrekkingen, die hem bragten op den weg tot het pakket, met witte vellen papier gevuld; op den weg waarop eindelijk hem een mensch te veel was; op den weg waarop de verlamde krachten van Louise Esbra het medelijden moesten opwekken; op den weg waarop eene moeder met haar kroost in levensgevaar heeft verkeerd; maar op een weg ook, waar de wet met de vreeselijkste straffen bedreigt. Waarheen men de blikken wendde, hetzij naar het koel overleg, hetzij naar de vastberadenheid der uitvoering, hetzij naar de houding aangenozen na de volbrachte misdaad; men stuitte overal oopen vreeselijk tafereel. De maatschappij zou op hare grondvesten geschokt worden, wanneer aanvallen kwamen van zulke zijden; wanneer het vaandel der eer en der eerlijkheid bestreden werden gelijk gisteren en heden door den besch. was geschied. Mijne taak zal zijn in korte trekken te herinneren dat de misdaad van vergiftiging door den besch. is gepleegd. Daartoe zal ik aantonen: 1°, dat er vergiftiging heeft plaats gehad, en 2°, dat die vergiftiging door den besch. is gepleegd.

Dat er vergiftiging heeft plaats gehad is zonneklaar bewezen. De eerste uitvoering daarvan geschiedde met het glas jenever (en de Advocaat-Generaal trad hier in eene ontwikkeling van de daarbij plaats gegrepen, reeds van elders bekende bijzonderheden). De tweede uitvoering werd eenige weken later met soep beproefd. De beschuldigde had eerst erkend in de instructie, dat hij arsenicum in de soep geworpen had; in de teregtzitting was daaromtrent twijfel gerezen. Hij verklaarde toen dat het bruine poeder een bitter poeder was. De beschuldigde misleidde de justitie daaromtrent; want de deskundigen hadden aangevoerd dat het geen bitterpoeder geweest is. Aan dr. Rijke had de beschuldigde bekend dat het bruine poeder was *nux vomica*, hetwelk, boven de grens van geneesmiddel toegediend, ook een vreeselijk vergif is. Ik neem dus aan dat de beschuldigde in de soep geworpen heeft *nux vomica* plus arsenicum. De derde maal werd de vergiftiging uitgevoerd met worst. En hoe werd die vergiftigde worst door den beschuldigde overgebracht aan de vrouw voor wie hij zoo zorgzaam was. Hij zeide: „die moet je nu eens proeven, ik heb ze in een net winkeltje gehaald.” Zelf wilde hij van de worst niets eten; geen wonder. Hij liet er anderen van eten, en maakte zich om de gevolgen niet bezorgd. (Hier trad de Advocaat-Generaal in een verhaal omtrent hetgeen verder met de worst was voorgevallen, en aan onze lezers reeds van elders bekend is). Er bestond dus geen twijfel over de vergiftiging zelve. Ik herinner slechts dat Louise Esbra van de worst heeft genuttigd; dat het vergif was *acidum arsenicosum*; dat de deskundigen, hetgeen ook door Orfila wordt bevestigd, dat het middel behoort tot die vergiften, die, in het menschelijk ligchaam gebracht, onder vreeselijke verschijnselen den dood kunnen ten gevolgen hebben; dat dus blijkt, dat dit vergif, volgens art. 301 van het Code Pénal niet alleen, in dit geval *peut donner la mort*, maar dat het *a donné la mort*. De misdaad omschreven in art. 301 C. P. is echter dan aanwezig wanneer het gif is toegediend als een *attentat à la vie*, want er moet geen twijfel overblijven omtrent den *animus occidendi*.

De Advocaat-Generaal ging daarna over, om te bewijzen dat het de besch. is geweest, die het vergif had toegediend. Hij wees daartoe op de volledige bekentenissen door den besch. afgelegd; doch — aldus vervolgde nagenoeg de Advocaat-Generaal — al ware er van die zijde ontkenenis, dan nog zou het feit evident zijn bewezen, dat de besch. de vergiftiging had gepleegd. Hij was vóór het drinken van het glas jenever alleen in de kamer geweest;

hij was ook alleen in de kamer geweest toen de pot soep op het vuur stond, waarna Louise een ledig papiertje op de kast had vinden liggen, hetwelk er vroeger niet geweest was; hij had de worst gekocht; hij had de worst aan Louise gebracht; hij had het vergif gekocht; dat vergif was bij hem aanwezig geweest, blijkens hetgeen hij aan het politie-bureau in een glas water had geworpen; dat vergif was ook aanwezig gevonden in een fleschje, gevonden in zijn verdoos, in stukjes theelood die hij bij zich droeg; eindelijk ook in de zakken van zijn jas. Deze feiten waren alle door beëdigde verklaringen geconstateerd. Ook de houding en gedragingen en gezegden van den besch. bewezen de gepleegde vergiftiging. Schier talloze voorbeelden konden daarvan worden bijgebracht. Slechts enkele zal ik herinneren. 1°. Toen de besch. de worst bracht, wilde hij die niet mede proeven; 2°. Toen de heer Waldeck zeide: „allen zijn ziek geworden ten gevolge van het gebruiken van de worst”, trad de besch. dadelijk in een verhaal dat hij niet kon begrijpen, hoe dat mogelijk was, want dat hij zelf met Louise de worst had mede gegeten, dat zij die wel lekker maar wat zout bevonden hadden; en dat alles was bewezen niet waar te zijn; 3°. Wat het eerste zijne aandacht trok (want van den ongelukkigen lijdner nam hij niet de minste notitie) werd bewezen door de vraag: „is er nog over van de worst?” Hij wilde zich dadelijk vergewissen of de worst ook nog kon worden onderzocht. 4°. Eerst verklaarde hij, dat hij Louise een eind worst had gebracht, en daarna dat het een *heele* worst geweest was; want indien de worst geheel geweest ware, hoe ware het dan mogelijk geweest, dat hij er arsenicum in gestopt had? 5°. Toen hij aan het sterfhuis kwam onthutste en verbleekte hij, en 6°. bleek de schuld van den besch. uit diens poging tot zelfmoord, dadelijk na de aanhouding gevolgd, en uit diens uitroep: „dat zij nu maar beiden van de wereld moesten.”

Een hoofdpunt, een der meest gewichtige punten is, dat de besch. een groot belang had bij de misdaad. Hij zou bij overlijden van Louise Esbra zeer zijn gebaat. Haar leven representeerde voor hem een finantiële last. Die last bestond vooreerst in kapitaal en ten andere in periodieke betaling. Die last was te zwaar voor zijne finantiële krachten, immers voor zooveel de geldmiddelen feitelijk stonden ter onverhinderde beschikking van den besch. Over de verhouding tusschen den besch. en Louise zal ik niet uitweiden, alleen herinneren dat er van zijne zijde steeds geld gegeven is. Die betrekking dagteekent nu ruim 11 jaar. Volgens den besch. waren medelijden en weldadigheid daarvan de grondslagen. Ik geloof dat de feiten voldoende aan het Hof zullen zijn gebleken om het in staat te stellen over dat beweren te oordeelen. De besch. geeft Louise een twintigste in de Staats-Loterij cadeau; op dat briefje valt het lot van f 100,000; het bedrag van den prijs wordt door hem voor haar in effecten belegd. Later maakt hij misbruik van het goede vertrouwen van Louise; hij neemt het kapitaal heimelijk tot zich op eene wijze en met manoeuvres die zeer oneerlijk waren. De *reçus*, die aan het Hof waren voorgelezen, bewezen ten duidelijkste, den toelag om, indien Louise gestorven ware, haren broeder te noopen, om het pakket, die getuige zijner oneerlijkheid, ongeopend aan den besch. ter hand te stellen. Ik meen daarmede genoegzaam te hebben aangevoerd dat de besch. bij overlijden van Louise in kapitaal zou zijn gebaat. Maar hij zou ook gebaat zijn geweest in periodieke betalingen. De betaling der coupons vereischte jaarlijks eene uitgave van f 120. Louise ontving bovendien gedurende de laatste anderhalf jaren in den regel f 10 wekelijks; de besch. zou dus bij het overlijden van Louise ook nog hebben behaald een voordeel van f 640 jaarlijks. De vraag of deze betalingen zijne finantiële krachten te boven gingen, moest, na de ten processe gebleken feiten, met ja beantwoord worden. Het doen van die betalingen grensde voor den besch. aan de onmogelijkheid. Ik wijs u op zijne

eigene bekentenissen, op de verklaringen van Goudoever en van Gogh. Zijne finantiële omstandigheden waren zelfs zoo benard, dat, toen zijne vrouw hem het geld gaf tot aflossing der op zijn huis gevestigde hypotheek, hij daarvan nog f 244 terughield, om er andere uitgaven mede te bestrijden.

Ik geloof dat ik dus voldoende heb aangetoond de schuld van den besch.; art. 301 C. P. vordert toelag op het leven; ik ben overtuigd dat de *animus occidendi* bestond, ofschoon de bekentenis van den besch. ten deze in strijd is met de waarheid. Zijn eenig doel, zegt hij, was Louise te redden van haar lijden. Maar wanneer gaf hij haar arsenicum? In juli 1858, in een glas jenever. En nu is gebleken dat er destijds bij Louise geen lijden bestond, dat er toen bij haar geen verlangen was naar den dood. Ik heb niets meer aan te voeren om met vertrouwen te beweren, dat deze verklaring is eene geheele onwaarheid; ook grondt de besch. zijne daad op de zorg, die hij had voor Louise's finantiële toekomst; maar het is den besch. reeds meermalen herinnerd, dat de weg dien hij insloeg, niet de weg was om Louise voor armoede te bewaren.

Ik acht hiermede de beschuldiging voldoende geconstitueerd; intusschen zijn er eenige getuigen op het verzoek van de verdediging gehoord. Tot nu toe is het mij niet met zekerheid bekend, welke gevolgtrekkingen uit de afgelegde verklaringen gemaakt zullen worden, of met welk doel die getuigen hier zijn gebracht. Wij hebben hier hooren verklaren van den generaal-majoor Scheltus, dat hij in februari 1858 eene memorie van den besch. had ontvangen. Van dit stuk heb ik door de beleefdheid van den verdediger mededeeling ontvangen, en daarom wil ik thans zeggen welken indruk dat stuk op mij heeft gemaakt. De indruk is deze: dat ik bewondering gevoel voor een geheugen, misschien zonder wederga. In dezen brief schetst de 83jarige man zijn geheele loopbaan, vlecht er eigen namen in, dagteekeningen, belangrijke woorden en gezegden, en schetst omstandigheden die 50 jaren en langer zijn voorgevallen. Ziedaar alles, wat ik er op dit oogenblik van wil zeggen. Wat betreft de verklaringen omtrent de duizelingen en omtrent het uitscheuren van prenten, zal ik afwachten, welk verband er zal worden aangetoond, dat bestaat tusschen die omstandigheden en een wel overlegd plan om een ander het leven te benemen. Datzelfde geldt ook van hetgeen de getuige Offermans heeft verklaard, die overigens is een getuige *de autitu*, maar ook hier zie ik te vergeefs naar het verband met de gepleegde misdaad.

Hierna las de Advocaat-Generaal het requisitoir voor, strekkende, om krachtens de artt. 301, 302 en 36 van het Wetboek van Strafrecht, art. 1 der wet van 29 juni 1854 (Stbl. n.º 102), de artt. 207, 216 en 372 van het Wetboek van Strafvordering, den persoon van CAREL AUGUST GUNKEL schuldig te verklaren aan VERGIFTIGING en hem te dier zake te veroordeelen tot de **straffe des doods**, uit te voeren binnen de stad's Gravenhage, met verdere verwijzing van den besch. in de kosten van de procedure ten behoeve van den Staat, met bevel dat de voorwerpen, die als stukken van overtuiging hebben gediend, zullen worden teruggegeven aan de daarop regthabbenden, en dat een extract uit 's Hof's condemnatoir arrest zal worden gedrukt en aangeplakt binnen de stad's Gravenhage, ter plaatse alwaar zulks te doen gebruikelijk is.

De besch., die met onverpoosde aandacht de rede van den heer Advocaat-Generaal heeft aangehoord, gaf noch in den loop dier rede, noch bij het uitspreken van het requisitoir, eenig blijk van gevoeligheid of ontroering.

De teregtzitting is daarna geschorst tot morgen ochtend ten 10 ure, als wanneer de verdediger aan het woord is.

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn,
te Rotterdam.